

17. navadna nedelja – leto A

Tri prilike

»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skriteму na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. Nadalje je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki jo vržejo v morje in zajame ribe vseh vrst. Ko se napolni, jo potegnejo na obrežje, sedejo in odberejo dobre v posodo, slabe pa pomečejo proč. Tako bo ob koncu sveta: prišli bodo angeli in ločili hudobne od pravičnih. Pahnili jih bodo v ognjeno peč. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Novi in stari zaklad

»Ste doumeli vse to?« Rekli so mu: »Smo.« Tedaj jim je dejal: »Zato je vsak pismouk, ki je postal učenec nebeškega kraljestva, podoben hišnemu gospodarju, ki prinaša iz svojega zaklada novo in staro.« Mt 13,44-52

Prodati vse v zameno za zaklad

Današnji evangelij me je spomnil na leta vstopanja v novo tisočletje. Papež Janez Pavel II. je davno pred tem začel govoriti o novi evangelizaciji, mi – lazaristi – pa smo na naših srečanjih v prehodu v novo tisočletje dobili iz Rima uradno temo naših pogovorov kot pripravo na občni zbor: Novi ljudje, nove skupnosti, nova evangelizacija. Moram priznati, da sem takrat verjel, da lahko spremenimo marsikaj, zastavimo nove cilje in začnemo z resnično novo evangelizacijo. Prenovimo skupnosti in našo dejavnost, sem si rekel. To je nekaj velikega. Ko gledam na to petnajst let kasneje, vidim, da je bila to že takrat za mnoge čista farsa. Danes ne verjamem, da je imel kdo kakršen koli namen kaj spremeniti. Govorilo se je, da se je govorilo in delali smo, da razmišljamo. Stvari pa so šle po starem naprej.

Tako je pogosto v Cerkvi, družbi, v zakonskih zvezah in prijateljstvih. Veliko lepih besed in idej, a vse ostane pri starem. Zakaj? Odgovor najdem v današnjem evangeliju. Čeprav se sliši noro, je nekaj novega mogoče le, če vse staro prodamo, če se od njega poslovimo in začnemo radikalno drugače. So stvari, ki jih ni mogoče spremeniti na starih temeljih. Ena od teh je naše življenje. Vsak odnos se mora vedno znova poslavljati od starega, ki nas veže, da ne moremo naprej, da ne moremo zaživeti na novo. Prodajanje vsega, da kupimo zaklad nebeškega kraljestva, mora pravzaprav biti neprestano dogajanje. Gre za resnično željo po spreobrnjenju. Novega življenja ni mogoče ustvariti, če se oklepamo starega. Novih skupnosti ni mogoče zaživeti, če gradimo na starih polomijah in novih dejavnosti ni mogoče graditi s staro logiko.

In to je zahteva nebeškega kraljestva. Samo nebeško kraljestvo je zaklad, za katerega je vredno prodati vse, kar imamo. Ko je bogati mladenič srečal Jezusa in ga prosil za nasvet, kaj naj stori, da pride v nebeško kraljestvo, mu je Jezus rekel: Pojdi, prodaj kar imaš in imel boš zaklad v nebesih. Potem pridi in hodi za menoj. Mladenič je žalosten odšel, imel je namreč veliko premoženje.

Kaj pomeni prilika o zakladu? Nebeško kraljestvo ni kakršen koli zaklad, ampak je zaklad, ki ga je mogoče kupiti le v zameno za vse ostalo. Nebeško kraljestvo ne more deliti prostora še z drugim zakladom. Nebeško kraljestvo je izključujoči zaklad. Ali eno ali drugo. Ne moremo služiti Bogu in mamonu, pojasni Jezus na drugem mestu. Kaj pomeni prodati vse ostalo?

- 1. V nebeškem kraljestvu je **Bog edini gospodar**. On ima za nas načrt in ne prenese naših popravkov, naše samovolje. Ko ostajamo sami svoji gospodarji, zapustimo nebeško kraljestvo, zapustimo Boga in zaklad je zemeljsko kraljestvo, naša samovolja, sebičnost, omejena človeška logika.
- 2. V nebeškem kraljestvu vlada samo **en zakon**, tj. **ljubezen**. Vse mora biti podrejeno temu zakonu: naši načrti, želje, hotenja, tako materialne kot duhovne dobrine. Ljubezen je edini sprejemljivi zakon v nebeškem kraljestvu: ne napuh, ne pomembnost, ne tekmovalnost, ne lenoba, ne samozadostnost, ne egoizem, ne užitki itd.
- 3. V nebeškem kraljestvu je samo **eno vodilo**, tj. **Evangelij**. Ta nas vzgaja za življenje v občestvu, v darovanju in umiranju samemu sebi, v popolni podrejenosti eni in edini resnici. Če je naš cilj kopičenje takega ali drugega bogastva ali pa počivanje v ugodju, nebeško kraljestvo ni mogoče.

Pa se vrnimo k mojemu spominu na širokopotezen načrt: Nova evangelizacija, nove skupnosti in novi ljudje. Kako, če pa ostajamo pri tem, da delamo tisto, kar nam paše, kar je lažje, kar že poznamo? Izogibamo se vsakemu tveganju, vsakemu naporu, vsakemu umiranju. Kako naj bi kaj spremenili, ko pa Bog ni gospodar naših dejavnosti, ampak vse vodijo naše želje in predstave. Ljubezen ni vodilo našega življenja, ampak ugodje in samozadostnost. Evangelij ne pretresa naših življenj in jih ne prečiščuje, ampak je le nedeljska obleka, tako za nas duhovnike kot za vernike. Kako naj postajamo novi ljudje? Na čem naj gradimo nove skupnosti? Kako naj bo naša dejavnost nova?

Nemogoče, dragi bratje in sestre, nemogoče je karkoli spremeniti v naših odnosih, v naših skupnostih, če smo zvezani z razno staro kramo. Prodati vse, prav vse, je nujno, če hočemo kupiti tisto njivo, na kateri počiva dragoceni zaklad nebeškega kraljestva, kraljestva ljubezni in miru. Prav vse je potrebno prodati, če hočemo graditi nekaj resnično Božjega. Da, vse, vsak dan znova. Sicer ostaja vse po starem, Bog je naš serviser, ljudje so naši služabniki in mamon je naš gospodar!

Naj nam Bog pomaga, da bi se vedno zavedali čudovitega zaklada, ki nas čaka. Naj nam pomaga, da bi bili vedno znova sposobni prodati vse v zameno za neprecenljiv zaklad.